

218

Rej. 5/2002

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 stycznia 2002 r.

o nadaniu orderu.

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177 i z 2000 r. Nr 62, poz. 718), za wybitne zasługi w działalności publicznej i państwowej odznaczony zostaje

KRZYŻEM OFICERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Maciej Bronisław Graniecki.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

219

Rej. 6/2002

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 3 stycznia 2002 r.

o nadaniu odznaczeń.

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177 i z 2000 r. Nr 62, poz. 718), za zasługi w ratowaniu życia ludzkiego odznaczeni zostają

KRZYŻEM ZASŁUGI ZA DZIELNOŚĆ
pośmiertnie

1. Łabunowicz Marek, 2. Olszański Bartłomiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

220

Rej. 7/2002

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 stycznia 2002 r.

o nadaniu orderu.

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177 i z 2000 r. Nr 62, poz. 718), za wybitne osiągnięcia w pracy artystycznej odznaczony zostaje

KRZYŻEM KAWALERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI
pośmiertnie

Grzegorz Zbigniew Ciechowski.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

221**UCHWAŁA Nr 49 RADY MINISTRÓW**

z dnia 19 marca 2002 r.

Regulamin pracy Rady Ministrów.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. 1. Rada Ministrów, wykonując ustanowione dla niej w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach zadania i kompetencje, rozpatruje sprawy i podejmuje rozstrzygnięcia w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów

(Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116 i Nr 154, poz. 1799 i 1800), zwanej dalej „ustawą”, oraz w niniejszej uchwale.

2. Przepisy uchwały dotyczące ministrów stosuje się również do członków Rady Ministrów, o których mowa w art. 147 ust. 2 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem odrębności wynikających z zakresu i trybu ich działania.

§ 2. Rada Ministrów, w granicach swoich konstytucyjnych i ustawowych kompetencji, rozpatruje sprawy w trybie zapewniającym kolegialne podejmowanie rozstrzygnięć oraz ustalanie i realizowanie jednolitej polityki Rządu.

§ 3. 1. Członkowie Rady Ministrów inicjują i realizują politykę ustaloną przez Radę Ministrów, a w szczególności:

- 1) zapewniają, każdy w zakresie swojej właściwości, należyte przygotowanie i wszechstronne rozważenie spraw wnoszonych przez nich do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów,
- 2) przed wniesieniem sprawy do rozpatrzenia przez Radę Ministrów uzgadniają swoje stanowiska ze stanowiskami innych członków Rady Ministrów,
- 3) współdziałają w realizacji ustaleń Rządu,
- 4) powstrzymują się od działań osłabiających wewnętrzną spójność polityki Rządu.

2. Członkowie Rady Ministrów w swoim działaniu kierują się interesem publicznym, oddzielając sprawy osobiste od obowiązków służbowych.

§ 4. 1. Członek Rady Ministrów w swoich wystąpieniach reprezentuje stanowisko zgodne z ustaleniami przyjętymi przez Radę Ministrów.

2. Członek Rady Ministrów nie może podejmować publicznej krytyki Rządu oraz projektów wnoszonych przez innych członków Rady Ministrów albo decyzji podjętych przez nich w zakresie swoich właściwości.

3. Wypowiedzi publiczne członka Rady Ministrów dotyczące istotnych spraw z zakresu działania innego członka Rady Ministrów powinny być z nim uzgodnione. W razie nieuzgodnienia stanowisk, członek Rady Ministrów przedstawia sprawę Prezesowi Rady Ministrów.

§ 5. 1. Rada Ministrów działa na podstawie programów prac Rządu ustalonych przez Prezesa Rady Ministrów na okres danego roku lub krótsze okresy. Opierając się na programie prac Rządu, Prezes Rady Ministrów może ustalać programy szczegółowe, w tym program prac legislacyjnych Rządu oraz harmonogramy realizacyjne programów.

2. Projekty programów oraz harmonogramy, o których mowa w ust. 1, opracowuje, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na podstawie zgłoszeń i wniosków organów, o których mowa w § 6.

Rozdział 2

Opracowywanie, uzgadnianie i wnoszenie projektów dokumentów rządowych

§ 6. 1. Projekty aktów normatywnych, programów, sprawozdań, informacji, analiz problemowych, ocen realizacji zadań, stanowisk, decyzji lub innych rozstrzygnięć Rządu, jak również projekty innych materiałów i przedłożeń przewidzianych w obowiązujących przepisach albo zleconych przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów lub przygotowywanych za jego zgodą

w celu przedstawienia Radzie Ministrów, zwanych dalej „dokumentami rządowymi”, opracowują członkowie Rady Ministrów oraz Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, każdy w zakresie swojej właściwości, i uzgadniają je z członkami Rady Ministrów.

2. Jeżeli, na podstawie odrębnych przepisów, opracowanie określonego rodzaju projektu dokumentu rządowego należy do właściwości innych podmiotów, podmioty te, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, opracowują i uzgadniają te projekty bezpośrednio.

3. Centralne organy administracji rządowej (kierownicy urzędów centralnych) nadzorowane przez ministra opracowują i uzgadniają projekty dokumentów rządowych za pośrednictwem tego ministra, a wojewodowie — za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Minister nadzorujący centralny organ administracji rządowej może upoważnić ten organ do opracowania bądź opracowania i uzgodnienia określonego dokumentu rządowego.

4. Szczegółowy zakres udzielonych pełnomocnikom Rządu upoważnień do opracowywania i uzgadniania projektów dokumentów rządowych określają akty wydane na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy.

§ 7. 1. O zamiarze podjęcia inicjatywy opracowania indywidualnie określonego dokumentu rządowego organy, o których mowa w § 6, zwane dalej „organami wnioskującymi”, zawiadamiają Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli obowiązek opracowania określonego dokumentu rządowego wynika z obowiązujących przepisów, programu prac Rządu albo jeżeli organ wnioskujący został zobowiązany do opracowania takiego dokumentu przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać określenie dokumentu, związane informacje o przyczynach i potrzebie podjęcia inicjatywy oraz wskazanie jej istoty, a także skutków społecznych i ekonomicznych, a w odniesieniu do aktów normatywnych — także powołanie podstawy prawnej, wstępną ocenę skutków regulacji, o której mowa w § 10 ust. 6, oraz wstępną ocenę, z punktu widzenia harmonizacji prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej, dokonaną przez organ wnioskujący.

4. Prezes Rady Ministrów może, w każdym czasie, postanowić o opracowaniu, uzgodnieniu i wniesieniu projektu każdego dokumentu rządowego w odrębnym trybie, określonym w § 8.

§ 8. Odrębny tryb opracowania, uzgodnienia i wniesienia projektu dokumentu rządowego może polegać w szczególności na:

- 1) powierzeniu opracowania, uzgodnienia i wniesienia projektu dokumentu rządowego lub niektórych z tych czynności Rządowemu Centrum Studiów Strategicznych, Rządowemu Centrum Legislacji lub właściwemu organowi wewnętrznemu Rady Ministrów,

2) określeniu szczególnych warunków opracowania, uzgodnienia i wniesienia projektu dokumentu rządowego lub niektórych z tych czynności, w tym nałożeniu na organ wnioskujący obowiązku:

- a) uprzedniego przedstawienia Radzie Ministrów, Prezesowi Rady Ministrów lub wskazanemu organowi wewnętrznemu Rady Ministrów założeń albo też dokumentu rządowego lub oceny skutków regulacji w odniesieniu do projektu aktu normatywnego,
- b) przedstawienia projektu dokumentu rządowego do zaopiniowania przez organy pomocnicze Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów, Rządowe Centrum Studiów Strategicznych lub Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów.

§ 9. 1. Organ wnioskujący dokonuje oceny przewidywanych skutków (kosztów i korzyści) społeczno-gospodarczych regulacji przed opracowaniem projektu aktu normatywnego. Zakres dokonywania oceny określona jest w zależności od przedmiotu i zasięgu oddziaływania projektowanego aktu normatywnego.

2. Oceny, o której mowa w ust. 1, dokonuje się zgodnie z określonymi odrębnie przez Radę Ministrów zasadami dokonywania oceny przewidywanych skutków (kosztów i korzyści) projektów rządowych aktów normatywnych. Koordynację sporządzania tych ocen oraz zakresu konsultacji społecznych projektów rządowych aktów normatywnych zapewnia Rządowe Centrum Legislacji.

§ 10. 1. Projekt aktu normatywnego opracowuje się zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, ustalonymi w odrębnym trybie.

2. Do projektu aktu normatywnego dołącza się uzasadnienie, obejmujące:

- 1) przedstawienie istniejącego stanu rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana, oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu,
- 2) wykazanie różnic między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym,
- 3) charakterystykę i ocenę przewidywanych, związanych z wejściem w życie aktu skutków prawnych, w tym w szczególności dotyczących ograniczenia uznaniowości i uproszczenia stosowanych procedur.

3. Uzasadnienie projektów ustaw powinno odpowiadać wymaganiom określonym w ustawach oraz w Regulaminie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Uzasadnienie do projektu ustawy dostosowującej polskie prawo do prawa Unii Europejskiej, zwanego dalej „projektem ustawy dostosowawczej”, obok wymogów określonych w ust. 2, 3 i 6, powinno zawierać:

- 1) tabelaryczne zestawienie przepisów prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu ustawy dostosowawczej i projektowanych przepisów prawa polskiego,
- 2) wyjaśnienie dotyczące terminu wejścia w życie ustawy dostosowawczej lub niektórych jej przepisów, określające przyczyny wejścia w życie ustawy

dostosowawczej lub niektórych jej przepisów w danym terminie oraz zawierające informacje, czy proponowany termin wejścia w życie uwzględnia założenia strategii akcesyjnej i wymogi procesu dostosowawczego.

5. Do uzasadnienia, o którym mowa w ust. 4, należy dołączyć polskie tłumaczenie przepisów prawa Unii Europejskiej, wdrażanych projektowaną ustawą, sporządzone zgodnie z wymogami określonymi w uchwałach Komitetu Integracji Europejskiej. Tłumaczenia przepisów prawa Unii Europejskiej przekazuje się do Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej nie później niż 30 dni przed planowanym rozpatrzeniem projektu ustawy dostosowawczej przez Radę Ministrów.

6. Odrębną część uzasadnienia stanowi syntetyczne przedstawienie wyników oceny, o której mowa w § 9 ust. 1, zwane dalej „oceną skutków regulacji (OSR)”, zawierające:

- 1) wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny,
- 2) wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa,
- 3) przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:
 - a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,
 - b) rynek pracy,
 - c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,
 - d) sytuację i rozwój regionalny,
- 4) wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Do projektu należy także dołączyć, opracowaną przez organ wnioskujący, wstępną opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, a jeżeli projekt przewiduje wydanie aktów wykonawczych, należy dołączyć projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji.

8. Projekt aktu normatywnego, przed skierowaniem do uzgodnienia lub zaopiniowania, opracowuje, pod względem prawnym i redakcyjnym, właściwa w sprawach legislacji komórka organizacyjna sprawująca obsługę organu wnioskującego, co stwierdza swoim podpisem „za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym” kierownik tej komórki organizacyjnej.

§ 11. 1. Przed skierowaniem do uzgodnień organ wnioskujący przesyła projekt aktu normatywnego wraz z uzasadnieniem:

- 1) Rządowemu Centrum Legislacji do zaopiniowania pod względem zakresu OSR i zakresu konsultacji społecznych; przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio,

2) Rządowemu Centrum Studiów Strategicznych, które dokonuje oceny skutków (kosztów i korzyści) społeczno-gospodarczych regulacji oraz sporządza OSR, w szczególności projektów powodujących istotne długookresowe następstwa w rozwoju społecznym i gospodarczym, a także jeżeli Prezes Rady Ministrów powierzy dokonanie takiej oceny.

2. Organ wnioskujący zajmuje stanowisko, w przypadku:

- 1) zgłoszenia uwag przez Rządowe Centrum Legislacji w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) sporządzenia OSR przez Rządowe Centrum Studiów Strategicznych w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,

które wraz z uwagami Rządowego Centrum Legislacji i OSR Rządowego Centrum Studiów Strategicznych dołącza do projektu aktu normatywnego kierowanego do uzgodnień.

§ 12. 1. Organ wnioskujący jest obowiązany uzgodnić projekt dokumentu rządowego z członkami Rady Ministrów oraz Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a pod względem prawnym i formalnym — z Rządowym Centrum Legislacji.

2. Organ wnioskujący, kierujący do uzgodnień projekt ustawy lub projekt innego aktu normatywnego o szczególnej doniosłości społecznej, ekonomicznej lub prawnej, jest obowiązany wystąpić z wnioskiem do Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Sekretarza Rady Ministrów albo Prezesa Rządowego Centrum Legislacji o skierowanie projektu do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów. W razie wyrażenia opinii przez Radę Legislacyjną, organ wnioskujący ma obowiązek odniesienia się do opinii Rady oraz dołączenia tej opinii do projektu aktu normatywnego kierowanego do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów oraz Radę Ministrów.

3. Organ wnioskujący, kierujący do uzgodnień projekt ustawy lub projekt innego aktu normatywnego, którego przepisy dotyczą funkcjonowania samorządu terytorialnego, jest obowiązany przekazać go Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio. Szczegółowy tryb opiniowania dokumentów przekazanych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego określa regulamin pracy tej Komisji.

4. Jeżeli, na podstawie odrębnych przepisów, projekt dokumentu rządowego podlega zaopiniowaniu lub uzgodnieniu z organami albo podmiotami, których zakresu działania dotyczy projekt, obowiązek skierowania projektu do zaopiniowania lub uzgodnienia spoczywa na organie wnioskującym.

5. Organ wnioskujący, biorąc pod uwagę treść projektu dokumentu rządowego, a także uwzględniając inne okoliczności, w tym znaczenie oraz przewidywane skutki społeczne i ekonomiczne dokumentu, stopień jego złożoności oraz jego pilność, może zdecydować o skierowaniu projektu dokumentu do zaopiniowania przez inne organy administracji państwowej, organiza-

cje społeczne oraz inne zainteresowane podmioty i instytucje.

§ 13. 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, organy administracji rządowej, do których został skierowany projekt dokumentu rządowego do uzgodnienia lub zaopiniowania, są obowiązane zająć stanowisko w wyznaczonym terminie, zgłaszając uwagi lub opinię na piśmie.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ustala się, biorąc pod uwagę rodzaj i przedmiot dokumentu oraz pilność sprawy. Termin ten nie powinien być dłuższy niż 30 dni. Wyznaczenie terminu krótszego niż 7 dni, a dla projektów ustaw krótszego niż 14 dni, wymaga szczególnego uzasadnienia.

3. Niezajęcie stanowiska przez organ administracji rządowej w wyznaczonym terminie, dłuższym niż 7 dni, a dla projektów ustaw dłuższym niż 14 dni, jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

4. Terminy określone w ust. 1—3 biegną od dnia doręczenia projektu.

Rozdział 3

Wyjaśnianie i usuwanie rozbieżności stanowisk oraz rozstrzyganie sporów

§ 14. 1. W uzasadnionych przypadkach, w celu właściwego przygotowania projektu dokumentu rządowego, organ wnioskujący organizuje międzyministerialne konferencje uzgodnieniowe, zwane dalej „konferencjami”. W konferencji są obowiązani uczestniczyć przedstawiciele organu wnioskującego oraz organów administracji rządowej, które zgłosiły uwagi do projektu. Organ wnioskujący może zaprosić do udziału w konferencji przedstawicieli organów i innych podmiotów, o których mowa w § 12 ust. 4 i 5, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przeprowadzenie konferencji jest obowiązkowe w przypadku zgłoszenia licznych uwag o charakterze merytorycznym przez organy i inne podmioty, o których mowa w § 12 ust. 2—5.

3. Organ wnioskujący może zwrócić się do Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, o przeprowadzenie konferencji przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów. Konferencji przewodniczy wówczas sekretarz lub podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W pozostałych przypadkach konferencji przewodniczy przedstawiciel organu wnioskującego.

4. Opierając się na wnioskach i ustaleniach przyjętych w czasie konferencji, organ wnioskujący dokonuje autopoprawek albo opracowuje nowy tekst projektu dokumentu rządowego lub sporządza protokół rozbieżności.

§ 15. 1. Jeżeli w postępowaniu uzgodnieniowym, mimo odbycia konferencji, nie zostały usunięte rozbieżności stanowisk, organ wnioskujący kieruje projekt dokumentu rządowego, wraz z protokołem rozbieżności, do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów. W takich przypadkach komitet nie jest związany ustaleniami postępowania uzgodnieniowego i może

przejąć sprawę do prowadzenia, jako organ wnioskujący, w trybie określonym w ust. 2.

2. O wniesieniu do rozpatrzenia przez Radę Ministrów projektu dokumentu rządowego, co do którego nie udało się usunąć rozbieżności stanowisk w toku prac stałego komitetu Rady Ministrów, decyduje przewodniczący komitetu. W takich przypadkach wniosek przewodniczącego komitetu o rozpatrzenie projektu przez Radę Ministrów wymaga szczegółowego omówienia nieusuniętych rozbieżności, ze wskazaniem ich przyczyn, przedstawienia stanowiska członków komitetu oraz sformułowania jednoznacznej propozycji rozstrzygnięcia sprawy przez Radę Ministrów.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, Rządowe Centrum Legislacji w porozumieniu z sekretarzem komitetu ustala, pod względem prawnym i formalnym, treść propozycji, którą Sekretarz Rady Ministrów przedstawia Radzie Ministrów do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia.

Rozdział 4

Ocena projektów aktów prawnych pod względem ich zgodności z prawem Unii Europejskiej

§ 16. 1. Projekty aktów normatywnych i innych aktów prawnych podlegają badaniu pod względem ich zgodności z prawem Unii Europejskiej w toku postępowania uzgodnieniowego.

2. Organ wnioskujący, kierując projekt aktu prawnego do uzgodnień, jest obowiązany przekazać go Komitetowi Integracji Europejskiej, za pośrednictwem Sekretarza Komitetu, w celu opracowania i przedstawienia Radzie Ministrów opinii Komitetu Integracji Europejskiej co do zgodności tego aktu z prawem Unii Europejskiej, zwanej dalej „opinią Komitetu”.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, w razie gdy uzgodnieniu oraz przyjęciu przez Radę Ministrów podlegają założenia lub tezy projektu ustawy.

4. Tryb opracowania i przyjmowania opinii Komitetu regulują odrębne przepisy.

§ 17. 1. Sekretarz Komitetu przekazuje opinię Komitetu organowi wnioskującemu, który jest obowiązany dołączyć ją do projektu aktu prawnego.

2. Jeżeli opinia Komitetu została sporządzona po skierowaniu aktu do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, Sekretarz Komitetu przekazuje ją Radzie Ministrów za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów. Przepis ten stosuje się odpowiednio w razie skierowania aktu do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów.

§ 18. 1. Projekty aktów prawnych, wniesione do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, nie powinny być umieszczane w porządku obrad posiedzenia Rady Ministrów ani kierowane do rozpatrzenia w trybie, o którym mowa w § 36 ust. 1, do czasu przedstawienia Sekretarzowi Rady Ministrów opinii Komitetu.

2. Projekty ustaw uchwalone przez Radę Ministrów są kierowane do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wraz z opinią Komitetu.

3. Po przyjęciu projektu ustawy dostosowawczej przez Radę Ministrów Urząd Komitetu Integracji Europejskiej sporządza do niego dokument wskazujący, że projekt wdraża przepisy prawa Unii Europejskiej.

Rozdział 5

Wnoszenie projektów dokumentów rządowych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów

§ 19. 1. Projekty dokumentów rządowych podlegają, przed ich wniesieniem pod obrady Rady Ministrów, rozpatrzeniu przez stały komitet Rady Ministrów, z tym że projekty ustaw dostosowawczych są rozpatrywane przez Komitet Integracji Europejskiej lub Zespół Przygotowawczy Komitetu Integracji Europejskiej.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy waga lub pilność sprawy wymaga niezwłocznego jej rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów, Prezes Rady Ministrów może wyrazić zgodę na wniesienie projektu dokumentu rządowego do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów, bez jego uprzedniego rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów. W takich przypadkach stanowisko, rekomendację lub opinię przedstawia Radzie Ministrów przewodniczący komitetu lub członek Rady Ministrów wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 20. 1. Przed wniesieniem projektu aktu normatywnego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, po rozpatrzeniu projektu w trybie określonym w § 19, organ wnioskujący, z zastrzeżeniem ust. 3, kieruje projekt do Rządowego Centrum Legislacji, w celu rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą.

2. Komisja Prawnicza bada i ocenia projekt pod względem prawnym i redakcyjnym, w tym ocenia zgodność przepisów projektu z obowiązującym systemem prawa, zasadami techniki prawodawczej oraz poprawność językową przepisów projektu. W wyniku prac Komisja Prawnicza ustala brzmienie projektu pod względem prawnym i redakcyjnym.

3. Prezes Rządowego Centrum Legislacji lub upoważniony przez niego kierownik właściwej komórki organizacyjnej w Rządowym Centrum Legislacji może, w uzasadnionych przypadkach, na wniosek organu wnioskującego lub z własnej inicjatywy, zwolnić projekt aktu normatywnego z obowiązku rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą.

4. Prezes Rządowego Centrum Legislacji zwraca projekt organowi wnioskującemu, jeżeli projekt nie został uzgodniony lub nie odpowiada wymogom określonym w § 10.

§ 21. 1. Prezes Rządowego Centrum Legislacji lub upoważniony przez niego kierownik właściwej komórki organizacyjnej w Rządowym Centrum Legislacji ustala skład Komisji Prawniczej, wskazując ministerstwa i urzędy centralne, których przedstawiciele z komórek prawnych mają obowiązek wziąć udział w posiedzeniu Komisji Prawniczej. Do udziału w pracach Komisji Prawniczej można zaprosić, w miarę potrzeby, przedstawicieli innych urzędów oraz instytucji.

2. Komisja obraduje pod przewodnictwem wyznaczonego przez Prezesa Rządowego Centrum Legislacji przedstawiciela tego Centrum.

3. Zagadnienia prawne, które wyłoniły się w trakcie rozpatrywania projektu, Komisja Prawnicza rozstrzyga w drodze uzgodnienia. W razie rozbieżności opinii przewodniczący może poddawać zagadnienie prawne pod głosowanie i rozstrzygnąć je, uwzględniając opinię partą przez większość członków Komisji Prawniczej.

4. Z posiedzenia Komisji Prawniczej sporządza się protokół, obejmujący podstawowe jej ustalenia, do którego załącza się ustalony w wyniku prac Komisji Prawniczej tekst projektu aktu normatywnego. Projekt aktu normatywnego zgodny z ustaleniami Komisji Prawniczej organ wnioskujący kieruje do Sekretarza Rady Ministrów w celu rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

§ 22. 1. Projekty dokumentów rządowych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów wnoszą, zgodnie z właściwością, członkowie Rady Ministrów oraz, z zastrzeżeniem ust. 2—4, stały komitet Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, centralne organy administracji rządowej (kierownicy urzędów centralnych), pełnomocnicy Rządu i wojewodowie, zwani dalej „organami uprawnionymi”.

2. Do projektów wnoszonych przez centralne organy administracji rządowej (kierowników urzędów centralnych) nadzorowane przez ministra oraz przez wojewodów stosuje się odpowiednio § 6 ust. 3 zdanie pierwsze.

3. Pełnomocnicy Rządu są uprawnieni do wnoszenia projektów dokumentów rządowych, jeżeli Rada Ministrów, ustanawiając pełnomocnika, na podstawie odrębnych przepisów, nie postanowi inaczej.

4. Jeżeli, na podstawie odrębnych przepisów, Rada Ministrów rozpatruje i rozstrzyga określone sprawy na wniosek podmiotu innego niż określony w ust. 1—3, podmiot ten wnosi projekt dokumentu rządowego po porozumieniu z ministrem wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 23. 1. Organ uprawniony wnosi projekt dokumentu rządowego za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów.

2. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów prowadzi rejestr dokumentów rządowych wniesionych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów. Prowadzenie rejestru nadzoruje Sekretarz Rady Ministrów.

§ 24. 1. Sekretarz Rady Ministrów przekazuje członkom Rady Ministrów oraz stałym uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów wniesione projekty dokumentów rządowych, nie później niż 7 dni przed datą posiedzenia, na którym mają one zostać rozpatrzone. W przypadkach uzasadnionych szczególną pilnością sprawy termin ten, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, może zostać skrócony.

2. Sekretarz Rady Ministrów może wystąpić do organu uprawnionego o usunięcie braków formalnych wniesionego projektu dokumentu rządowego lub o jego uzupełnienie w terminie 14 dni.

3. W razie gdy projekt dokumentu rządowego:

- 1) nie odpowiada wymaganiom określonym w uchwale, a w szczególności nie dołączono do niego:
 - a) protokołu rozbieżności,
 - b) ustosunkowania się organu wnioskującego do zgłoszonych uwag,
 - c) informacji o przeprowadzeniu konferencji,
 - d) informacji o wyrażeniu zgody na zwolnienie dokumentu z obowiązku rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą,
 - e) opinii Komitetu, o której mowa w § 16 ust. 2,
- 2) nie został uzupełniony bądź nie zostały usunięte występujące w nim braki formalne — w terminie, o którym mowa w ust. 2

— projekt dokumentu rządowego nie podlega rozpatrzeniu przez Radę Ministrów, a Sekretarz Rady Ministrów zwraca ten projekt organowi wnioskującemu, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W uzasadnionych przypadkach projekt dokumentu rządowego niespełniający wymagań, o których mowa w ust. 3, może zostać rozpatrzony na posiedzeniu Rady Ministrów wyłącznie za zgodą Prezesa Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii członków Rady Ministrów wyrażonej na posiedzeniu Rady Ministrów, na którym projekt ten będzie rozpatrywany.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do projektów dokumentów rządowych rozpatrywanych przez stały komitet Rady Ministrów.

§ 25. 1. Wniosek o rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego przez Radę Ministrów powinien, w sposób możliwie zwięzły, określać jego przedmiot, istotę i cel proponowanego rozstrzygnięcia, informację o zakresie i wynikach przeprowadzonego postępowania uzgadniającego oraz, zależnie od rodzaju dokumentu, przewidywane skutki społeczne i ekonomiczne oraz inne okoliczności mające istotny wpływ na podjęcie rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ uprawniony załącza pełny tekst projektu dokumentu rządowego, opinie, analizy i inne materiały wymagane lub niezbędne ze względu na charakter sprawy i rodzaj dokumentu.

Rozdział 6

Posiedzenia Rady Ministrów oraz rozpatrywanie spraw i podejmowanie rozstrzygnięć

§ 26. 1. Rada Ministrów odbywa posiedzenia w stałych terminach określonych przez Prezesa Rady Ministrów. Z uzasadnionych przyczyn Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć inny termin posiedzenia Rady Ministrów, zawiadamiając o tym uczestników posiedzenia, nie później niż na tydzień przed stałym terminem posiedzenia.

2. Zawiadomienia o posiedzeniu Rady Ministrów, wraz z porządkiem obrad, doręcza uczestnikom posiedzenia Sekretarz Rady Ministrów, nie później niż na 5 dni przed datą posiedzenia.

3. Prezes Rady Ministrów może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, zwołać posiedzenie Rady Ministrów w trybie nagłym. W takich przypadkach Prezes Rady Ministrów przedstawia na posiedzeniu uzasadnienie nagłego trybu jego zwołania. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.

§ 27. 1. Posiedzenia Rady Ministrów odbywają się przy obecności większości członków Rady Ministrów.

2. Rozstrzygnięcia Rady Ministrów zapadają w drodze uzgodnienia.

3. W przypadkach gdy osiągnięcie uzgodnienia nie jest możliwe, projekt rozstrzygnięcia może być, z inicjatywy przewodniczącego posiedzenia, poddany głosowaniu. Rozstrzygnięcia, w drodze głosowania, zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków Rady Ministrów, a w razie równej liczby głosów — rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

4. Członek Rady Ministrów może zgłosić do protokołu odrębne stanowisko w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na tym posiedzeniu Rady Ministrów.

§ 28. W porządku obrad posiedzeń Rady Ministrów, odbywanych w stałych terminach, umieszcza się rozpatrywane sprawy według ich rodzaju i przedmiotu w następującej kolejności:

- 1) projekty dokumentów rządowych w pełni uzgodnione, których rozpatrzenie nie wymaga przeprowadzenia dyskusji,
- 2) projekty dokumentów rządowych z dołączonym protokołem rozbieżności albo do których zostały zgłoszone uwagi członków Rady Ministrów,
- 3) informacje i sprawozdania,
- 4) sprawy parlamentarne,
- 5) analizy problemowe lub inne sprawy dotyczące podstawowych problemów polityki Rządu,
- 6) pozostałe dokumenty rządowe,
- 7) sprawy programowe,
- 8) sprawy bieżące.

§ 29. W punkcie obrad Rady Ministrów „Sprawy programowe” są przedstawiane także okresowe informacje ministrów obejmujące:

- 1) stan prac w sprawach należących do działu administracji rządowej podległego ministrowi, w szczególności w zakresie prac programowo-analitycznych i legislacyjnych,
- 2) najważniejsze zamierzenia i zadania do wykonania w celu realizacji polityki Rady Ministrów w zakresie danego działu administracji rządowej,
- 3) ocenę stopnia wykonania zadań, ze wskazaniem ewentualnych zagrożeń w ich realizacji.

§ 30. 1. W czasie posiedzenia Rada Ministrów rozpatruje wyłącznie dokumenty rządowe i inne sprawy objęte, doręczonym członkom Rady Ministrów, porządkiem obrad.

2. Porządek obrad może zostać zmieniony lub uzupełniony tylko przez Prezesa Rady Ministrów z inicjatywy własnej lub na umotywowany wniosek, zgłoszony przez członka Rady Ministrów przed rozpoczęciem obrad.

§ 31. 1. Członkowie Rady Ministrów powinni zgłosić uwagi do projektu dokumentu rządowego nie później niż do godz. 12⁰⁰ dnia poprzedzającego stały termin posiedzenia Rady Ministrów, pod rygorem ich pominięcia, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 uwagi mogą zostać przez członków Rady Ministrów zgłoszone wyłącznie na posiedzeniu Rady Ministrów i podlegają rozpatrzeniu tylko za zgodą Prezesa Rady Ministrów. Przepisu tego nie stosuje się do projektów dokumentów rządowych włączonych do porządku obrad bez zachowania 7-dniowego terminu, o którym mowa w § 24 ust. 1.

3. Na posiedzeniu Rady Ministrów nie podlegają rozpatrzeniu wniesione do projektu dokumentu rządowego uwagi o charakterze legislacyjnym lub redakcyjnym. Uwagi te Sekretarz Rady Ministrów przekazuje odpowiednio Rządowemu Centrum Legislacji oraz właściwym komórkom organizacyjnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów obsługującym posiedzenia Rady Ministrów.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do projektów dokumentów rządowych rozpatrywanych przez stały komitet Rady Ministrów.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do uwag i opinii przedstawianych przez innych uczestników posiedzeń Rady Ministrów.

§ 32. 1. W posiedzeniach Rady Ministrów stale uczestniczą, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć, osoby zobowiązane do uczestnictwa przez Prezesa Rady Ministrów, jeżeli uzna on ich udział w posiedzeniu za niezbędny do wykonywania powierzonych im obowiązków w zakresie realizacji polityki lub obsługi prac Rządu.

2. Prezes Rady Ministrów może także zapraszać do udziału w posiedzeniu lub jego części, z głosem doradczym, inne osoby, w szczególności Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli oraz przedstawicieli innych zainteresowanych organów państwowych.

3. Sekretarz Rady Ministrów informuje osoby, o których mowa w ust. 2, o ustawowych i regulaminowych zasadach uczestnictwa w posiedzeniu, w szczególności o rygorach wynikających z ich niejawnego charakteru.

§ 33. 1. Projekty dokumentów rządowych i inne sprawy przewidziane do rozpatrzenia na posiedzeniu referuje Prezes Rady Ministrów lub wskazany przez niego członek Rady Ministrów.

2. W sprawach złożonych lub w innych uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może powierzyć referowanie projektu dokumentu rządowego przedstawicielowi organu uprawnionego.

§ 34. 1. Rada Ministrów, po rozpatrzeniu projektu dokumentu rządowego, dokument przyjmuje lub wprowadza w nim zmiany albo go odrzuca, lub kieruje do rozstrzygnięcia po spełnieniu określonych wymogów lub w innym terminie. W szczególności Rada Ministrów może skierować projekt dokumentu rządowego:

- 1) do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów lub inny organ wewnętrzny Rady Ministrów, z określeniem terminu do zajęcia stanowiska lub zobowiązaniem komitetu do opracowania, uzgodnienia i wniesienia do rozpatrzenia w określonym terminie nowego tekstu projektu lub dokonania w nim niezbędnych zmian i uzupełnień,
- 2) do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów lub wskazany organ wewnętrzny Rady Ministrów.

2. Do czasu rozpatrzenia sprawy przez Radę Ministrów i podjęcia decyzji, o których mowa w ust. 1, organ uprawniony może wycofać wniesiony projekt dokumentu rządowego. W takim przypadku Prezes Rady Ministrów może zarządzić opracowanie, uzgodnienie i wniesienie projektu lub dokonanie niektórych z tych czynności w odrębnym trybie, o którym mowa w § 8.

§ 35. Prezes Rady Ministrów może, na wniosek uprawnionego organu albo z inicjatywy własnej, zarządzić ponowne rozpatrzenie dokumentu rządowego lub rozstrzygnięcie sprawy.

§ 36. 1. Prezes Rady Ministrów może, na wniosek uprawnionego organu lub Sekretarza Rady Ministrów albo z inicjatywy własnej, zarządzić rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego lub rozstrzygnięcie sprawy w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk przez członków Rady Ministrów (tryb obiegowy).

2. W razie skierowania projektu dokumentu rządowego lub rozstrzygnięcia do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w trybie obiegowym, termin do zajęcia stanowiska przez członków Rady Ministrów nie powinien być krótszy niż 3 dni.

3. Projekt dokumentu rządowego lub rozstrzygnięcia, skierowany do rozpatrzenia w trybie obiegowym, uważa się za przyjęty, jeżeli wszyscy członkowie Rady Ministrów wyrazili na piśmie zgodę na przyjęcie dokumentu lub proponowaną treść rozstrzygnięcia bez zastrzeżeń oraz w razie niezgłoszenia uwag lub zastrzeżeń do projektu w wyznaczonym terminie. W razie zgłoszenia uwag lub zastrzeżeń, które nie zostaną uwzględnione lub wyjaśnione, projekt dokumentu lub rozstrzygnięcia wymaga rozpatrzenia przez Radę Ministrów na posiedzeniu, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Przepis § 31 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Sekretarz Rady Ministrów przedstawia do wiadomości członkom Rady Ministrów, na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów, wykaz dokumentów rządowych i spraw przyjętych lub rozstrzygniętych przez Radę Ministrów w trybie obiegowym.

§ 37. 1. Z posiedzenia Rady Ministrów sporządza się, pod nadzorem Sekretarza Rady Ministrów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, pełny zapis jego przebiegu (na podstawie zapisu magnetofonowego), zwany dalej „zapisem posiedzenia”, oraz protokół ustaleń posiedzenia Rady Ministrów, zwany dalej „protokołem ustaleń”.

2. Zapis posiedzenia jest wewnętrznym dokumentem roboczym Rady Ministrów, który wykorzystuje się do sporządzenia protokołu ustaleń.

3. Protokół ustaleń zawiera pełne zestawienie rozstrzygnięć podjętych przez Radę Ministrów na posiedzeniu, z uwzględnieniem wyników przeprowadzonych głosowań oraz zgłoszonych do protokołu stanowisk odrębnych.

4. Członek Rady Ministrów może zgłosić do Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów, zastrzeżenia do treści protokołu ustaleń, wraz z wnioskiem o jego sprostowanie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu. Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich protokołu ustaleń może także nastąpić z urzędu w każdym czasie.

5. Sprostowania protokołu dokonuje Sekretarz Rady Ministrów, działający z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów.

6. Protokół ustaleń podpisuje Prezes Rady Ministrów i Sekretarz Rady Ministrów, a w przypadku określonym w art. 6 ust. 1 ustawy — wiceprezes Rady Ministrów lub inny członek Rady Ministrów i Sekretarz Rady Ministrów.

7. Protokół ustaleń doręcza się członkom Rady Ministrów, wojewodom, Prezesowi Narodowego Banku Polskiego, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli oraz organom i osobom wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów.

8. Zapis posiedzenia oraz protokół ustaleń są przechowywane w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 38. Z każdego posiedzenia Rady Ministrów jest sporządzany komunikat prasowy, informujący w szczególności o przedmiocie posiedzenia oraz o podjętych rozstrzygnięciach. Komunikat przygotowuje Rzecznik Prasowy Rządu, po porozumieniu z Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Sekretarzem Rady Ministrów, i podaje go do publicznej wiadomości.

§ 39. Członkowie Rady Ministrów oraz inne osoby uczestniczące w posiedzeniach Rady Ministrów nie mogą, bez zgody Prezesa Rady Ministrów, ujawniać jakichkolwiek informacji o jego przebiegu oraz o indywidualnych opiniach i stanowiskach wyrażanych na tym posiedzeniu przez jego uczestników.

Rozdział 7

Nieobecność i zastępstwo członków Rady Ministrów

§ 40. 1. Członkowie Rady Ministrów powinni informować Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, o każdym wyjeździe, z którym wiąże się dłuższa niż jednodniowa ich nieobecność w siedzibie urzędu. Wyjazdy na okresy dłuższe niż trzy dni oraz wyjazdy za granicę wymagają zgody Prezesa Rady Ministrów.

2. Wnioski członków Rady Ministrów o zgodę na wyjazd powinny zawierać informację o przyczynach, terminie, okresie i celu wyjazdu, a w odniesieniu do wyjazdów za granicę — także krótkie uzasadnienie wizyty, ze wskazaniem kraju i instytucji zapraszającej oraz składu delegacji towarzyszącej.

§ 41. 1. Udział członków Rady Ministrów w rozpatrywaniu spraw i podejmowaniu rozstrzygnięć na posiedzeniu Rady Ministrów jest obowiązkowy.

2. W przypadku usprawiedliwionej nieobecności ministra na posiedzeniu, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, w rozpatrywaniu spraw przez Radę Ministrów bierze udział wskazany przez ministra sekretarz lub podsekretarz stanu, a przy podejmowaniu rozstrzygnięć nieobecnego ministra może zastąpić inny minister wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 42. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może zwolnić członka Rady Ministrów z obowiązku uczestnictwa w posiedzeniu Rady Ministrów.

2. Wnioski członków Rady Ministrów o zwolnienie z obowiązku uczestnictwa w posiedzeniu powinny być kierowane do Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ze wskazaniem:

- 1) przyczyny uniemożliwiającej udział w posiedzeniu,
- 2) członka Rady Ministrów, który zostanie zaznajomiony ze stanowiskiem nieobecnego ministra w sprawach umieszczonych w porządku obrad posiedzenia i zaprezentuje je, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, w czasie rozpatrywania tych spraw na posiedzeniu,
- 3) sekretarza lub podsekretarza stanu, który, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, będzie uczestniczył w rozpatrywaniu spraw na posiedzeniu i składał oświadczenia oraz udzielał wyjaśnień.

Rozdział 8

Realizacja obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

§ 43. 1. Rada Ministrów, członkowie Rady Ministrów oraz inne właściwe organy administracji rządowej rzetelnie i terminowo wypełniają obowiązki wobec Sejmu i Senatu, wynikające z ustaw oraz regulaminów Sejmu i Senatu.

2. Organy administracji rządowej, każdy w zakresie swojej właściwości, są obowiązane współdziałać w celu realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu, w szczególności udzielać, w niezbędnym zakresie, pomocy i informacji osobom reprezentującym Rząd lub członków Rady Ministrów przed Sejmem i Senatem.

§ 44. 1. Koordynację realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu oraz uczestnictwa przedstawicieli Rządu w pracach parlamentarnych zapewnia Sekretarz do Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zwany dalej „Sekretarzem do Spraw Parlamentarnych”, który realizuje powierzone mu zadania przy pomocy właściwej w sprawach parlamentarnych komórki organizacyjnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Funkcję Sekretarza do Spraw Parlamentarnych pełni sekretarz lub podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów urzędnik w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Do zadań Sekretarza do Spraw Parlamentarnych należy w szczególności czuwanie nad terminową realizacją obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu, przygotowaniem i przedstawianiem stanowiska Rządu, a także zapewnieniem właściwego przedstawicielstwa i reprezentacji Rządu w pracach parlamentarnych.

§ 45. 1. Ministrowie i centralne organy administracji rządowej (kierownicy urzędów centralnych) są obowiązani wskazać sekretarza lub podsekretarza stanu odpowiedzialnego za bieżącą koordynację spraw parlamentarnych w ministerstwie lub urzędzie centralnym, chyba że koordynację tych spraw zapewniają osobiście. Kierownicy urzędów centralnych, którzy nie mają zastępcy w randze podsekretarza stanu, koordynację spraw parlamentarnych sprawują osobiście.

2. Do zadań sekretarza lub podsekretarza stanu, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności: czuwanie nad właściwą realizacją obowiązków wobec Sejmu i Senatu w obrębie ministerstwa lub urzędu centralnego, bieżąca obserwacja i analiza przebiegu prac parlamentarnych w sprawach dotyczących zakresu działania ministra lub centralnego organu administracji państwowej (kierownika urzędu centralnego), a ponadto współdziałanie z Sekretarzem do Spraw Parlamentarnych.

§ 46. Podejmując uchwałę o skierowaniu projektu ustawy lub innego dokumentu rządowego do Sejmu, Rada Ministrów udziela jednocześnie upoważnienia do jej reprezentowania w toku prac parlamentarnych członkowi Rady Ministrów, zgodnie z właściwością.

§ 47. 1. Członkowie Rady Ministrów i inne organy oraz osoby upoważnione, zgodnie z ustawą, do reprezentowania Rządu przed Sejmem i Senatem, zwani dalej „przedstawicielami Rządu”, biorą udział w pracach parlamentarnych i, w granicach udzielonych im upoważnień, przedstawiają stanowisko Rady Ministrów oraz prezentują opinie, udzielają wyjaśnień, zgłaszają wnioski, jak również podejmują inne czynności wymagane ze względu na charakter sprawy oraz obowiązujący tryb postępowania, zgodnie ze stanowiskiem Rządu.

2. Przedstawiciele Rządu mogą w Sejmie i w Senacie zgłaszać, bez odrębnego upoważnienia, propozycje zmian w rządowych projektach ustaw lub innych dokumentach rządowych, jeżeli są one uzasadnione ze względów legislacyjnych lub redakcyjnych.

3. Merytoryczne zmiany stanowiska Rady Ministrów wyrażonego w dokumencie rządowym wymagają odrębnego upoważnienia Rady Ministrów, udzielonego, stosownie do stanu prac nad dokumentem i jego rodzaju, jednocześnie z przyjęciem przez Radę Ministrów autopoprawy do dokumentu rządowego lub przyjęciem przez Radę Ministrów stanowiska wpisanego do protokołu ustaleń posiedzenia Rady Ministrów.

4. Jeżeli przedstawiciel Rządu w toku prac parlamentarnych stwierdzi, że zachodzi potrzeba zmiany lub uzupełnienia stanowiska Rządu wyrażonego w dokumencie, zawiadamia o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych.

5. Autopoprawki do dokumentów rządowych podlegają opracowaniu, uzgodnieniu i rozpatrzeniu w trybie przewidzianym dla dokumentów rządowych.

§ 48. 1. Jeżeli jest to niezbędne z uwagi na charakter rozpatrywanej sprawy, w szczególności gdy dokument rządowy dotyczy zakresu działania kilku ministrów albo innych organów administracji rządowej, w pracach parlamentarnych, poza przedstawicielem Rządu, powinni, na zaproszenie właściwych organów Sejmu i Senatu, brać udział właściwi ministrowie lub inne organy albo ich przedstawiciele. Na żądanie właściwych organów Sejmu i Senatu mogą oni, w uzgodnieniu z przedstawicielem Rządu, udzielać wyjaśnień i informacji oraz przedstawiać opinie w zakresie swojej właściwości.

2. Pisma, dokumenty i inne materiały rządowe dotyczące prac parlamentarnych nad dokumentem rządowym są przekazywane do Sejmu i Senatu wyłącznie za pośrednictwem lub za zgodą przedstawiciela Rządu. Ich kopie są przekazywane Sekretarzowi do Spraw Parlamentarnych.

§ 49. 1. Przedstawiciele Rządu mogą w toku prac parlamentarnych, bez odrębnego upoważnienia, popierać (nie zgłaszać zastrzeżeń) propozycje zmian lub uzupełnień dokumentu rządowego, jeżeli nie są one sprzeczne z tym dokumentem i nie powodują dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

2. Jeżeli przedstawiciel Rządu w toku prac parlamentarnych stwierdzi, że zachodzi obawa podjęcia rozstrzygnięć sprzecznych ze stanowiskiem Rządu wyrażonym w dokumencie rządowym lub pociągających za sobą dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa, zawiadamia o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych, przedstawiając jednocześnie własną ocenę oraz wnioski co do potrzeby podtrzymania, zmiany lub uzupełnienia w tym zakresie stanowiska Rządu. Przepisy § 47 ust. 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 50. 1. Sekretarz do Spraw Parlamentarnych niezwłocznie kieruje, przekazany Radzie Ministrów, poza rządowy projekt ustawy do członka Rządu lub innego organu właściwego do opracowania projektu stanowiska Rządu, zawiadamiając o tym Sekretarza Rady Ministrów oraz sekretarza stałego komitetu Rady Ministrów.

2. Do projektu stanowiska Rządu może zostać dołączona ocena skutków regulacji pozarządowego projektu ustawy.

3. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że przygotowanie stanowiska Rządu wobec pozarządowego projektu ustawy jest niecelowe, w szczególności jeżeli Rząd skierował albo powinien skierować do Sejmu własny projekt ustawy, powiadamia o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych.

§ 51. 1. Członkowie Rady Ministrów udzielają odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie w trybie i na zasadach określonych w przepisach konstytucyjnych oraz w Regulaminie Sejmu.

2. Członkowie Rady Ministrów są obowiązani udzielać odpowiedzi na oświadczenia senatorów, o których mowa w Regulaminie Senatu.

§ 52. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do:

- 1) zajmowania przez Rząd stanowiska wobec uchwał Sejmu i Senatu oraz podejmowanych przez Sejm i Senat apeli, rezolucji, dezyderatów oraz opinii,
- 2) postępowania z informacjami, sprawozdaniami i innymi dokumentami przedstawianymi przez Radę Ministrów na żądanie Sejmu i Senatu.

Rozdział 9

Organy wewnętrzne Rady Ministrów

§ 53. Do trybu działania stałego komitetu Rady Ministrów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące trybu pracy Rady Ministrów, z uwzględnieniem odrębności wynikających z zakresu zadań i kompetencji komitetu, określonych w akcie o jego utworzeniu. Określone w tych przepisach uprawnienia Prezesa Rady Ministrów przysługują przewodniczącemu komitetu, a Sekretarza Rady Ministrów — sekretarzowi komitetu.

§ 54. Jeżeli Prezes Rady Ministrów jest obecny na posiedzeniu stałego komitetu Rady Ministrów, przewodniczy temu komitetowi.

§ 55. 1. Prezesa Rady Ministrów, w pracach stałego komitetu Rady Ministrów i grupy, o której mowa w § 58, reprezentuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu lub podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Niezależnie od reprezentacji, o której mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów albo z jego upoważnienia przewodniczący stałego komitetu Rady Ministrów, w porozumieniu z Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, może wyznaczyć każdorazowo dodatkowo inną osobę niż określona w ust. 1 do reprezentowania Prezesa Rady Ministrów w określonej sprawie będącej przedmiotem prac stałego komitetu Rady Ministrów lub grupy, o której mowa w § 58.

§ 56. 1. Do udziału w pracach stałego komitetu Rady Ministrów zaprasza się Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

2. W pracach stałego komitetu Rady Ministrów uczestniczą: Przewodniczący lub Sekretarz Komitetu Integracji Europejskiej, Prezes Rządowego Centrum Legislacji, Prezes Rządowego Centrum Studiów Strategicznych oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. Przewodniczący stałego komitetu Rady Ministrów może zapraszać do udziału w pracach tego komitetu, z głosem doradczym, również inne osoby niż określone w ust. 1 i 2, reprezentujące organy, instytucje lub organizacje właściwe w sprawach będących przedmiotem tych prac.

§ 57. 1. Stały komitet Rady Ministrów może określać sposoby i terminy wykonania prac mających na celu przygotowanie projektu dokumentu rządowego prze-

widywanego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów oraz wskazać organy odpowiedzialne za ich wykonanie.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również przewodniczącemu stałego komitetu Rady Ministrów, jeżeli komitet ten nie określił sposobu i terminu wykonania odpowiednich prac lub organów odpowiedzialnych za ich wykonanie.

§ 58. Jeżeli projekt dokumentu rządowego wniesiony do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów nie wymaga zajęcia stanowiska przez ten komitet w pełnym składzie, Prezes Rady Ministrów albo przewodniczący stałego komitetu Rady Ministrów może, spośród członków tego komitetu, utworzyć grupę roboczą i powierzyć jej rozpatrzenie tego projektu w trybie określonym dla prac stałego komitetu Rady Ministrów.

§ 59. Organ uprawniony wnosi projekt dokumentu rządowego do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów, za pośrednictwem sekretarza tego komitetu.

§ 60. 1. Stały komitet Rady Ministrów, po rozpatrzeniu projektu dokumentu rządowego, dokument ten przyjmuje i rekomenduje Radzie Ministrów lub Prezesowi Rady Ministrów, lub wyraża opinię o tym dokumencie albo go odrzuca, albo też kieruje do rozstrzygnięcia w innym terminie lub po spełnieniu określonych wymogów.

2. Protokół ustaleń stałego komitetu Rady Ministrów doręcza się organom i osobom wskazanym przez przewodniczącego stałego komitetu Rady Ministrów.

§ 61. 1. Rady i zespoły oraz inne organy pomocnicze utworzone przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie ustawy działają w trybie zapewniającym właściwą i terminową realizację zadań, do których zostały utworzone, przy uwzględnieniu w szczególności sposobu powoływania, składu oraz sposobu finansowania i obsługi tych organów, określonych w odrębnych przepisach.

2. Przewodniczący rad i zespołów oraz innych organów pomocniczych, o których mowa w ust. 1, zwołują, w razie potrzeby, posiedzenia tych organów, określając porządek obrad, i przewodniczą posiedzeniom.

3. Wyniki prac rad i zespołów oraz innych organów pomocniczych, o których mowa w ust. 1, w szczególności opinie, analizy i wnioski, ich przewodniczący przedstawiają odpowiednio Radzie Ministrów, Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom. Mogą je także udostępniać innym organom administracji rządowej.

Rozdział 10

Obowiązki Sekretarza Rady Ministrów

§ 62. 1. Sekretarz Rady Ministrów przygotowuje i obsługuje posiedzenia Rady Ministrów, a ponadto wykonuje obowiązki związane w szczególności z:

- 1) przyjmowaniem od organów uprawnionych oraz przekazywaniem członkom Rady Ministrów i stałemu komitetowi Rady Ministrów projektów dokumentów rządowych, z zachowaniem terminów i innych wymogów określonych w ustawie i uchwale,
- 2) sporządzaniem i przechowywaniem zapisu posiedzenia i protokołu ustaleń oraz opracowywaniem i dostarczaniem protokołu ustaleń, z zachowaniem wymogów określonych w ustawie i uchwale,
- 3) informowaniem, za pośrednictwem rządowych służb informacyjnych, opinii publicznej o przedmiocie posiedzeń Rady Ministrów i rozstrzygnięciach, jakie zapadły na posiedzeniach,
- 4) kierowaniem przez Prezesa Rady Ministrów spraw do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (w trybie obiegowym),
- 5) ewidencjonowaniem dokumentów rządowych przyjętych przez Radę Ministrów,
- 6) kontrolą realizacji ustaleń zamieszczonych w protokołach ustaleń.

2. Sekretarz Rady Ministrów wykonuje powierzone mu w ustawie i uchwale obowiązki, jak również inne zadania wskazane przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów, przy pomocy właściwych komórek organizacyjnych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. W zakresie powierzonych mu obowiązków Sekretarz Rady Ministrów współdziała w szczególności z Rządowym Centrum Legislacji oraz sekretarzem stałego komitetu Rady Ministrów.

§ 63. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, Sekretarz Rady Ministrów zapewnia poprawne pod względem formalnym i redakcyjnym opracowanie dokumentów rządowych, a także innych rozstrzygnięć Rady Ministrów oraz przedstawia je do podpisu Prezesowi Rady Ministrów.

Rozdział 11

Przepisy wspólne i końcowe

§ 64. W sprawach określonych w przepisach § 12 ust. 1, § 14 ust. 3 i § 38 uchwały Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działa z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów.

§ 65. Opracowywanie i uzgadnianie projektów umów międzynarodowych, instrukcji negocjacyjnych i innych dokumentów związanych z zawieraniem i wypowiadaniem umów międzynarodowych regulują odrębne przepisy.

§ 66. W wypadku utworzenia komitetów Rady Ministrów przepisy dotyczące stałego komitetu Rady Ministrów stosuje się odpowiednio.

§ 67. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio do trybu opracowywania aktów normatywnych członków Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej, w szczególności dokonywania OSR, a także ich opiniowania i uzgadniania, jak również do trybu rozpatrywania przez Komisję Prawniczą w odniesieniu

do tych aktów, które na podstawie odrębnych przepisów podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej lub Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 68. Traci moc uchwała nr 13 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1997 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 15, poz. 144, z 1998 r. Nr 12,

poz. 202, z 1999 r. Nr 32, poz. 498 i z 2001 r. Nr 33, poz. 547).

§ 69. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

222

ZARZĄDZENIE Nr 44 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 marca 2002 r.

w sprawie nadania statutu Ministerstwu Kultury.

Na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116 i Nr 154, poz. 1799 i 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwu Kultury nadaje się statut, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Załącznik do zarządzenia nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. (poz. 222)

STATUT MINISTERSTWA KULTURY

§ 1. Ministerstwo Kultury, zwane dalej „Ministerstwem”, zapewnia obsługę Ministra Kultury właściwego, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury (Dz. U. Nr 32, poz. 303), do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

§ 2. W skład Ministerstwa wchodzi następujące komórki organizacyjne:

1) Gabinet Polityczny Ministra,

2) Sekretariat Ministra,

3) Departament Ekonomiczny,

4) Departament Kultury Mniejszości Narodowych,

5) Departament Dziedzictwa Narodowego,

6) Departament Prawno-Legislacyjny,

7) Departament Edukacji Kulturalnej,

8) Departament Sztuki i Promocji Twórczości,

9) Departament Książki,

10) Departament Współpracy Międzynarodowej i Integracji Europejskiej,

11) Departament Filmu,

12) Departament Ochrony Zabytków,

13) Biuro Prasowe,

14) Biuro Administracyjne,

15) Biuro Kontroli,

16) Biuro Spraw Obronnych,

17) Biuro Kadr,

18) Samodzielny Wydział do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych,

19) Samodzielny Wydział Audytu.